

Csordás Mihály (1952-2018)

A BME Építőmérnöki Karán szerzett diplomát. Az egyetemi évek után a Fővárosi Tanács VB. Közlekedési Főigazgatóság munkatársa lett, ahol az akkor fejlődésnek induló forgalomtechnika volt a munkaterülete. Ezt követően a Közlekedési Főigazgatóság Fejlesztési osztály munkatársa lett. Olyan beruházási feladatokat kapott, mint a nagy fővárosi útépitések: Üllői út, M3 bevezető szakasza, Váci út, Bécsi út, Vörösvári út, Hungária körút, hogy csak a legismertebbeket említsük. Leginkább büszke volt a budapesti metrófejlesztések előkészítésére (3-as, 4-es és 5-ös metró), valamint a budapesti hidak felújítására, de leginkább az Árpád híd teljes átépítésére. A fejlesztések előkészítése után az útépitések, a metróépítés, az adott hídépítések beruházásainak irányítása volt a feladata. Munkájának ars poeticája, amit sokszor hangoztatott: ami nem szép az nem is lehet jó! Szerette a terveken is a szimmetriát. Szakmai elismerések sorával ismerték el munkáját. Tudása, tapasztalata rövid időn belül vezetővé tette. Ebbéli minőségében számos konfliktussal találta magát szemben, amelyet mindig emberségesen oldott meg. A legnagyobb haragjában is kedvesen, békéltetően, békésen rendezte a felmerült gondokat. Mindig megfontoltan és szépen szólt. Munkájának sikereit munkatársaival megosztotta.

A Közlekedési Ügyosztály vezetőjeként a BKV-ba való áthelyezését nehezen, de emelt fővel vállalta. Áthelyezése nem szakmai szempontból történt, vezetői rátermettsége sem változott, ugyanazzal a szorgalommal, tette készen végezte munkáját, mint korábban. Saját és munkatársainak örömeire szabad idejében verseket írt.

Boldog volt 3 gyermekével is, különösen büszke volt unokáira. Amikor csak tehetette segítette őket mindenben.

Emellett a természetet is szerette. A szüleitől örökölt szőlőt rendszeresen gondozta és nagyon büszke volt a termésére.

Váratlanul tudta meg, hogy milyen súlyos betegség támadta meg. Közel két évig csupa optimizmussal vállalta a kezelést. Derűje sosem hagyta el. Most is mosolygósan integet a túlpartról.

Egy allegorikus képről hallottunk a temetésén: Ha festményekre gondolunk, mindig látjuk körülötte a keretet is. Az értékes rész a festmény, nem annak kerete, de kerete mindig jelen van. Szükségünk van keretekre az életünkben, de mindig tudnunk kell mi az érték. Ő ismerte az értéket.

Budapest, 2018. január 16.